

DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

*Chistol Vasile XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în s.
XXXXX, r-nul XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2018– 27.11.2018;

Instanța de apel: 13.12.2018–23.01.2019;

Instanța de recurs: 22.03.2019 – 12.06.2019.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 noiembrie 2018, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Chistol Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27,186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

În temeiul art.55 Cod penal, V. Chistol a fost eliberat de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională fiindu-i stabilită pedeapsa – 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că V. Chistol de comun acord și împreună cu alte persoane, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane la 01 ianuarie 2017, în intervalul de timp cuprins între ora 00:20 și ora 00:55 a pătruns în depozitul amplasat în mun. XXXXX, str. XXXXX, 2, de unde au intenționat să sustragă 288 de perechi de încălțăminte cu blană pentru femei de model GB-86 la prețul de 58,67 lei fiecare, în total 16896,96 lei, 108 perechi de încălțăminte sportive cu blană pentru bărbați de model B56, la prețul de 101,34 lei fiecare, în total 10 944,72 și 36 de perechi de încălțăminte pentru femei de model G90, la prețul de 49,90 lei, în total 1 774,80

lei, însă din cauze independente de voința sa, nu și-a realizat intenția.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care V. Chistol să fie condamnat conform învinuirii formulate prin rechizitoriu cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă - 1 000 unități convenționale, argumentând următoarele:

- aplicând prevederile art.55 din Cod penal, instanța nu a ținut cont de pericolul social sporit al acțiunilor inculpatului, de motivele comiterii infracțiunii, precum și de faptul că infracțiunea a fost comisă în grup;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că V. Chistol s-a eschivat de la prezentarea la organele de drept, fapt ce a dus la tergiversarea efectuării urmăririi penale în termeni rezonabili, cu o ulterioară disjungere a cauzei penale în privința sa într-o procedură separată. Astfel, din start V. Chistol nu a conștientizat fapta care a comis-o, considerând că nu vor urma consecințe, care ar putea duce la stabilirea unei pedepse penale, apreciind faptele comise de către el ca un comportament acceptat de societate;

- pedeapsa stabilită nu va atinge scopul prevăzut la art.61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 23 ianuarie 2019 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a reținut că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond referitor la vinovăția lui V. Chistol în săvârșirea infracțiunii de tentativă de sustragere a bunurilor altei persoane săvârșită de mai multe persoane, prin pătrunderea în loc de depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar acțiunile acestuia just au fost calificate în temeiul art.27,186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Referitor la argumentele apelantului în partea ce ține de stabilirea și individualizarea pedepsei instanța de apel a reținut că, acuzarea nu a prezentat careva dovezi ce ar confirma că inculpatul prezintă pericol pentru societate și că instanța incorect l-a liberat de răspundere penală în conformitate cu prevederile art.55 Cod penal. Colegiul penal a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a luat în considerație personalitatea inculpatului, faptul că ultimul se atrage la răspundere pentru prima dată pentru o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, este de o vârstă tânără, se caracterizează pozitiv careva circumstanțe agravante lipsesc, din care considerente instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, corectarea lui V. Chistol este posibilă fără a fi atras la răspundere penală.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- instanțele de fond greșit au individualizat pedeapsa și eronat au aplicat în privința inculpatului prevederile art.55 Cod penal;

- la stabilirea pedepsei instanțele de fond au ignorat prevederile art.75 Cod penal;

- aplicarea art.55 Cod penal ar putea favoriza pe inculpat și pe alte persoane la săvârșirea în viitor a unor noi infracțiuni.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră inadmisibilitatea recursului declarat, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiul de drept prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând argumentele recursului, care au fost invocate de procuror și în cererea de apel, prin prisma circumstanțelor cauzei și prevederilor legale pertinente, instanța de recurs conchide că acestea sunt neîntemeiate, deoarece în speță procurorul nu a invocat nici un motiv întemeiat ce ar confirma că inculpatul prezintă pericol pentru societate, iar corectarea și reeducarea acestuia nu poate avea loc decât prin stabilirea unei pedepse penale, or, V. Chistol atât în cadrul urmăririi penale cât și ulterior în instanța de judecată a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, iar reprezentantul părții vătămate ÎM „M&CH.L.W” SRL nu are față de V. Chistol careva pretenții de ordin material.

Astfel, instanța de recurs menționează că, instanța de apel prin decizia sa a menținut hotărârea instanței de fond ca legală și întemeiată, care corect a calificat acțiunile lui V. Chistol în baza art.27,186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, și luând în considerație circumstanțele cauzei a aplicat prevederile art.55 Cod penal, liberându-l de răspunderea penală cu atragerea la răspunderea contravențională.

Instanțele ierarhic inferioare au motivat soluția adoptată cu trimitere la art.55 Cod penal, normă care stipulează că, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Conform alin.(2) al aceluiași articol persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu alin. (1) li se pot aplica următoarele sancțiuni contravenționale: a) amendă în mărime de până la 150 de unități convenționale; b) privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an; c) privarea de dreptul de a deține anumite funcții pe un termen de la 3 luni la un an; d) privarea de dreptul special de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani; e) privarea de dreptul special de a deține armă și de portarmă pe un termen de la 3 luni la un an; f) muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 10 la 60 de ore; g) arest contravențional de până la 30 de zile.

Potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite precum de Partea generală așa și de Partea specială a Codului penal, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană individual. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității, este echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a

Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În speță, la stabilirea pedepsei lui V. Chistol s-a ținut cont de faptul că, inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, iar reprezentantul părții vătămate ÎM „M&CH.L.W” SRL nu are față de V. Chistol careva pretenții de ordin material.

Tot aici, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele ierarhic inferioare corect au luat în considerație și vârsta tânără a inculpatului, or acesta la data comiterii faptei avea 18 ani și 9 luni, iar V. Chistol, la rândul său, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, astfel fiind corect aplicate prevederile art. 55 Cod penal.

În consecință, Colegiul penal reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar.

Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Chistol Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac